

så godt sige, at den lukkelov, som vi har i øjeblikket, ønsker vi i Det Konservative Folkeparti som grundprincip at fastholde, bl.a. af hensyn til den lille købmand på landet, men det var nu i og for sig et sidespring i forhold til min indledning.

Jeg slår altså fast: Landet har meget at byde på, men der er altså også nogle problemer. Hvis man ser Morten Korch-film i fjernsynet eller man endnu i vore dage skulle finde på at læse hans lidt støvede bøger, så skal man altså ikke leve i den vildfarelse, at de landsbysamfund, som han beskrev, på noget tidspunkt vender tilbage. Det gør de ikke.

Der er sket en strukturudvikling, som har været uafvendelig. Der er sket en affolkning af landdistrikterne, og det har noget med den erhvervsmæssige udvikling at gøre. Antalsmæssigt har landbruget, fiskeriet og de små serviceerhverv været i tilbagegang. Der er en tendens til koncentration i stadig større virksomheder. Det sker af konkurrencemæssige hensyn, og jeg tror ikke, det vil være muligt for Folketinget at gøre noget effektivt, der kan modvirke noget sådant. Det vil jeg i øvrigt også advare imod.

Man kan også komme til at opleve konsekvenserne i landdistrikterne, hvis der er ubalance i den regionale udvikling i landet; altså hvis der er en region, eksempelvis Storstrøms Amt, som har nogle problemer, vil det også smitte af på landdistrikterne i Storstrøms Amt.

Transportdiskussionen har man allerede været meget inde på her i dag. Der er ingen tvivl om, at det med den kollektive trafik er en lidt svær sag at få til at fungere i landdistrikterne. Det viser al erfaring. Man er altså henvist til den individuelle trafik og har måttet lide under den klapjagt på privatbilismen, som har været den korrekte politik fra et flertal herinde i Folketinget nu i en årrække, og måske er der lidt andre signaler på vej, men der er i hvert fald ingen tvivl om, at problemerne for den individuelle trafik rammer udviklingen i landdistrikterne.

Jeg var inde på min lokale benzinstation forleden dag og fik påfyldt 59,56 l benzin, oktan 95, og så til min store overraskelse, at prisen var 503,28 kr. Hvis man ikke tror, at den slags beløb tæller med i et husholdningsbudget, når man bor på landet, så tager man altså fejl. Det er virkelig en faktor, som vi skal være opmærksomme på.

Endvidere viser al erfaring også, at landdistrikterne er meget konjunkturfølsomme. Nu

har vi haft nogle relativt gunstige konjunkturer i nogle år, men det kan vende, og så skal det nok vise sig, at det vil ramme landdistrikterne.

Der er jo også, hvis man ser på befolkningens alderssammensætning, nogle forhold, som kan bekymre. For en ø i Limfjorden, som jeg ved den socialdemokratiske ordfører og jeg kender godt og sætter utrolig stor pris på, nemlig Fur, så jeg nogle tal forleden, og jeg tror, det var 25 pct. af befolkningen, der var 67 år og derover. Det siger sig selv, at det giver nogle perspektiver på lidt længere sigt, som kan være ganske alvorlige.

Vi har flere gange i 1990'erne haft en debat her i Folketinget om landdistrikterne. Det startede vel med den borgerlige regering, som i sin tid lavede en redegørelse. Og vi havde en forespørgselsdebat efter regeringsskiftet, som jeg tror Venstre og De Konservative tog initiativet til, og jeg må sige, at vi oplevede det på den måde, at selv om vi ikke var enige med den nytilltrådte regering, så var der en betydelig grad af forståelse også hos den nytilltrådte regering for, at der var nogle opgaver her, som skulle løses. Man fik etableret landdistriktpuljen, og man fik sat gang i en række positive projekter rundtomkring i landet, og det er jo alt sammen meget godt.

Så har vi den aktuelle redegørelse fra regeringen, som vi takker for. Hvis man læser redegørelsen igennem, kan man vel sige, at den indeholder meget blandet stof, og jeg er lige ved at sige: alt godt fra havet. Næsten alt, hvad regeringen har rørt ved, er med i den redegørelse, uanset om det er positivt eller negativt for landdistrikterne, og sådan skal sådan en redegørelse nok være. Men nu må vi altså videre. Vi har passeret årtusindskiftet, og nu må vi på baggrund af de erfaringer, vi har haft i 1990'erne, se at komme videre med denne vigtige sag, som jeg ved mange her i Folketinget er optaget af.

Vi har naturligvis i løbet af 1990'erne fået en betydelig viden om, hvad det er, der betyder noget for udviklingen af landdistrikterne. Den viden må vi have samlet, og jeg kan forstå, at der er nogle ideer fra regeringens side til et videncenter. Det må hilses med meget stor tilfredshed, hvis man får noget sådant etableret.

Når man så får samlet den viden, som er til rådighed, skal man faktisk i gang med at sprede den igen, og her tager det forslag, som vi formentlig får vedtaget på torsdag, så også fat i, at det at sprede den tilgængelige viden til de men-